

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedința publică din data de _____

Completul compus din:

Președinte: _____

Grefier: _____

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal având ca obiect contestație act administrativ fiscal, formulată de contestatoarea COMUNA _____ județul Tulcea în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea.

Dezbaterile pe excepția inadmisibilității acțiunii invocată de părătă prin întâmpinare au avut loc în ședința publică din data de 26 mai 2011, consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezente hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la data de 02 iunie 2011 și, ulterior, la data de 09 iunie 2011, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. _____ în _____ reclamanta _____, județul Tulcea, prin primar, a solicitat anularea Raportului de inspecție fiscală nr. _____ a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. _____ în cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Tulcea și înlăturarea măsurilor stabilite privind obligațiile suplimentare de plată solicitate prin actul administrativ fiscal contestat.

În motivare, s-a arătat că contrarie prevederilor capitolului III din Raportul de inspecție fiscală nr. _____ inițiată administrativ teritorială _____ nu a înregistrat în scopuri de T.V.A. conform Codului fiscal și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă activității de alimentare cu apă a _____ motiv pentru care organul de inspecție fiscală a stabilit obligativitatea plății sumei de _____ i reprezentând TVA și majorări de întârziere.

În baza acestui raport de inspecție s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. _____

Împotriva Raportului de inspecție și a Deciziei de impunere, reclamanta a formulat contestație, care a fost respinsă prin Decizia nr. _____

A mai arătat reclamanta că, în conformitate cu prevederile pct. 62, alin. (2) lit. b din Hotărârea Guvernului României nr. 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 Codul fiscal, organul de

inspecție fiscală a stabilit că, pentru perioada , operatorul economic are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile achiziționate (energie electrică, piese de schimb, materiale consumabile) în conformitate cu prevederile legale menționate, făcând abstracție de faptul că activitatea de alimentare cu apă implică și alte cheltuieli suportate din bugetul local, pentru care nu s-a calculat taxa pe valoarea adăugată ce ar fi trebuit dedusă.

Astfel, conform facturii nr. a Ordinului de plată nr. a fost achiziționat un grup electrogen automatizat pentru activitatea de alimentare cu apă, cu o T.V.A. deductibilă de .

Precizează reclamanta că, din fondul de rulment, au fost achităte facturile nr.

cu o valoare a T.V.A. deductibilă de lei, fiind achiziționate materiale diverse (țeavă, reducții, coturi, racorduri, etc.), automatizarea instalației de alimentare cu apă, etc.

Susține reclamanta că, în afara sumei de considerată deductibilă de către organul fiscal, a mai efectuat cheltuieli pentru care trebuia dedusă o taxă pe valoarea adăugată de , de unde rezultă că în loc de T.V.A. de plată la sfârșitul anului 2008, în sumă de , ar fi trebuit să beneficieze de returnarea de T.V.A. în sumă de , ar aceasta implica și anularea majorărilor de întârziere aferente acestei sume.

În schimb, pentru perioada nu s-a dedus T.V.A. pentru aceleasi categorii de bunuri, stabilindu-se suma de T.V.A. de plată, invocându-se aceeași prevedere legală, respectiv pct. 62 alin. (2) lit. b din H.G. nr. 44/2004.

Dacă ar fi fost înregistrată în scopuri T.V.A., ar fi datorat o sumă de ar în același timp, conform facturilor nr. .

fără a lua în calcul contravaloarea T.V.A. aferentă facturilor de energie electrică, ar avea de primit T.V.A. în sumă de , astfel că nu se poate considera că reclamanta a prejudiciat statul prin neînregistrarea în scopuri de T.V.A.

În dovedirea acțiunii, reclamanta a depus la dosarul cauzei copia Raportului de inspecție fiscală nr. D.G.F.P. Tulcea, Decizia de impunere nr. , copiile facturilor invocate în acțiune și ale ordinelor de plată aferente acestora.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii motivat de faptul că, actul administrativ susceptibil de a fi contestat este Decizia nr. .

Analizând cauza în raport de excepția invocată, Tribunalul reține că excepția este întemeiată.

Organele fiscale din cadrul A.I.F. – Direcției Generale a Finanțelor Publice Tulcea au verificat modul de stabilire, înregistrare, declarare și plată a taxei pe valoarea adăugată la județul Tulcea, verificare care a cuprins perioada 1.01.2000 –

Urmare acestei inspecții fiscale a fost întocmit Raportul de Inspectie Fiscală Parțială înregistrat sub nr. .

În baza acestui Raport de inspecție fiscală a fost emisă Decizia de impunere nr. .

Împotriva acestor acte administrativ fiscale, a Raportului de inspecție și a Deciziei de impunere, reclamanta a formulat contestație, care a fost soluționată prin . , contestația fiind respinsă.

Potrivit art. 205 alin (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, împotriva titlului de creață, precum și împotriva altor acte administrativ fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

Potrivit art. 210 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, în soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

Potrivit art. 218 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212 la instanța judecătorească de contencios administrativ competență, în condițiile legii.

În raport de aceste dispoziții legale, acțiunea reclamantei este inadmisibilă, deoarece actul administrativ susceptibil de a fi atacat în justiție era

și nu actele administrative premergătoare, respectiv Raportul de Inspectie și Decizia de impunere.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge acțiunea ca inadmisibilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRÂŞTE:

Respinge acțiunea formulată de contestatoarea „, județul Tulcea în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea, ca inadmisibilă.”

Definitivă. Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din

P R E Ş E D I N T E,

Redactat
Tehnoredactat